

ДЕТЕРМІНАНТИ, ЩО СПРИЯЮТЬ ВЧИНЕННЮ ЗЛОЧИНІВ ПРАЦІВНИКАМИ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

БАРДАЧОВ Віктор Володимирович - здобувач кафедри кримінально-правових дисциплін та судових експертиз Донецького юридичного інституту МВС України

УДК 343.9

У статті досліджено основні детермінанти, що сприяють вчиненню злочинів працівниками патрульної поліції Національної поліції України. Встановлено, що такі причини та умови зумовлені сукупністю особистісних, соціально та професійно набутих мікросистемних, макросистемних детермінант. Синтезовано методологічні і прагматичні підходи до визначення і класифікації детермінант професійної деформації працівників поліції.

Ключові слова: детермінанти, патрульна поліція, Національна поліція України, деформація, запобігання злочинам, злочини у сфері службової діяльності.

Формування нової системи суспільних відносин, що розпочалося після розпаду радянської тоталітарної держави, супроводжується глобальними демократичними перетвореннями. Становлення України як самостійної європейської країни актуалізувало, зокрема, необхідність перебудови та підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів. У зв'язку із цим прийнято Закон України «Про Національну поліцію», що був спрямований змінити не лише структуру органів внутрішніх справ, а й ставлення населення до правоохоронної системи загалом. Це один з найпрогресивніших кроків на шляху до розбудови демократичної держави й становлення громадянського суспільства.

З огляду на зазначене, постало завдання кардинально переформатувати роботу правоохоронців за напрацьованими зразками передового досвіду іноземних країн. Най-

кращі здобутки в цій сфері є підґрунтям для розроблення вітчизняних методів і критеріїв діяльності патрульної поліції. Основою будь-якої професійної структури є людина, наділена психологічними особливостями, тому процеси адаптації до складних умов праці й застосування отриманих знань і досвіду на практиці потребують значних зусиль, коли важливо не тільки засвоїти певні алгоритми професійної діяльності, а й сформувати психологічну готовність до неї в працівників поліції.

Реалізацію державної політики у сфері національної безпеки, боротьби зі злочинністю та запобігання корупції покладено на правоохоронні органи, зокрема новостворену Національну поліцію України. Президент України та Уряд неодноразово наголошували на необхідності консолідації зусиль усіх гілок та інституцій влади, громадськості, освітян і науковців щодо реформування органів правопорядку, які мають стати не лише ефективним інструментом протидії криміналітету, а й забезпечувати безумовне дотримання законності, недопущення порушень прав і свобод громадян та службової дисципліни.

Високий рівень латентності властивий порушенням працівників Національної поліції через декілька обставин: вони мають певний життєвий і професійний досвід, службові повноваження, що надає можливість активно вживати заходів для приховання злочинів; службові особи Національної поліції, що вчиняють правопорушення,

мають можливість робити це під виглядом виконання своїх службових обов'язків. Крім того, використання сили і спецзасобів може бути застосоване для здійснення як законних, так і незаконних дій щодо злочинця; протиправні вчинки працівників Національної поліції часто пов'язані з раніше вчиненим правопорушенням з боку самих потерпілих, що позбавляє останніх бажання викривати незаконні дії працівників поліції.

У процесі професіоналізації особа набуває не тільки набір специфічних умінь і навичок, але й особливе почуття причетності до цінностей, поглядів, правил поведінки, притаманних носіям певної професії, відрізняючи їх від решти суспільства в певну корпоративну групу. Поступово працівник поліції все більше «входить у роль», і рано чи пізно настає такий момент, коли він вже не в стані виокремити себе від професії, а отождення себе з нею стає одним із найбільш важливих кроків у процесі самовизначення особистості. Однак тривале зайняття однією і тією ж діяльністю може ускладнитися надмірним розвитком окремих якостей, і в результаті – відбувається переоцінка особистісного змісту професії; розвиваються такі властивості, як агресивність, підозрілість, надмірна амбіційність, апатія, черствість до людської біди; необґрунтована зарозумілість і захоплення владою, хибне розуміння почуття обов'язку; формуються жорсткі професійні установки та ін. [1, с. 5].

Системній детермінації розвитку особистості виокремлюють наступні моменти: типологічні та індивідуально-психологічні властивості особистості – як передумова формування суб'єкта професійної діяльності; соціально-історично зумовлений стиль життя – як джерело розвитку особистості в системі суспільних відносин. Застосовуючи цей підхід до вивчення детермінант професійної деформації, можна визначити широке коло факторів впливу на розвиток цього феномена. Йдеться про об'єктивні та суб'єктивні передумови професійної деформації особистості працівників патрульної поліції, які впливають на процес професіоналізації. Виникнення і розвиток професійної деформації працівників поліції зумовлені сукупністю різнома-

нітних детермінант: особистісних, мікросистемних, макросистемних.

Аналіз наукової літератури [1; 2; 3] надають можливість виокремити групу факторів, пов'язаних із непоміркованим входженням особистості в професійну роль, розвитком особистісних особливостей, що впливають на процес професіоналізації і спричиняють виникнення професійної деформації працівників поліції:

1) наявність визначених професійно значимих якостей, наприклад, рішучість у поєднанні з заниженим самоконтролем і низьким рівнем критичності може розвинути в надмірну впевненість у безпомилковості своїх дій і виявитися в переоцінці свого професійного досвіду. Розвинені вольові риси як професійно значуща властивість працівника поліції можуть трансформуватися в надмірну жорстокість, нетерпимість стосовно колег, членів сім'ї та оточуючих людей;

2) неадекватно високі особистісні очікування. У цьому випадку спеціаліст майже завжди не вдоволений власними результатами, тому позбавлений можливості розслабитися і відчувати, що робота зроблена ним добре. Не відчуваючи обмежень, у рамках яких необхідно працювати, він не може сформулювати точні критерії оцінювання своєї праці і успіху, з одного боку, і особистих зусиль – з іншого, що в результаті заважає йому діяти в силу своїх можливостей. Крім того, надмірна захопленість працею свідчить, що виконуючи її, правоохоронець стає вельми чутливим до всього, що кидає тінь на його професійну компетентність і є рівноцінним сумніву в його особистісній цінності, тому й сприймається ним як загроза і спричиняє стан стресу;

3) випереджуюче формування трудових умінь і навичок по відношенню до професійно значимих якостей особистості, наприклад, наявність відмінних професійних знань у юриста не виключає можливості його зневажливого ставлення до вимог чинного законодавства;

4) недостатня професійна підготовленість, що не забезпечує противаг для використання незаконних методів діяльності. Ці працівники поліції, як правило, вельми чутливі до провокацій, схильні до насилля,

використовуючи будь-який привід для демонстрації своєї влади;

5) неадекватні професійні установки, наприклад, уявлення про те, що розуміння норм права працівником поліції є більш компетентним, ніж розуміння цих же норм іншим суб'єктом правовідносин. За наявності таких властивостей особистості, як ригідність і схильність до невиважених вчинків, ця установка може перерости в свідому переконаність у правильності прийняття будь-яких рішень і вчинюваних дій і призвести до помилок у вирішенні професійних завдань. Ще одна установка працівників поліції: сприйняття подій, що відбуваються, як можливих соціальних аномалій чи порушень закону. В поєднанні з підвищеною імпульсивністю вона може сприяти формуванню некритичності мислення та його звинувачувальному ухилу;

6) деякі особисті зміни, викликані процесом професійної адаптації працівників поліції. Період професійної адаптації є одним із найбільш сприятливих до виникнення передумов професійної деформації, а деякі особливості перебігу цього періоду можуть призводити до розвитку і поглиблення професійної деформації.

Негативні прояви у поведінці працівника поліції, які свідчать про розвиток у нього професійної деформації, наступні: незрозуміла безглузда впертість, відсутність ефекту від переконання; надмірно швидка зміна настрою, захопленість, нестійка поведінка, постійні явно легковажні вчинки; часті сварки, конфлікти з товаришами, близькими; невмотивована грубість, злобливість, суперечки чи надмірна улесливість, піддатливість; прагнення звернути на себе увагу будь-яким чином, демонстративність, істерична поведінка, виражений егоїзм, егоцентризм чи самознищення; постійна пригніченість, неадекватна лякливість, думки про самогубство; неадекватність поведінки, навіть на шкоду собі, незрозумілі вчинки; виражена невпорядкованість, неорганізованість поведінки чи гіпертрофованій педантизм; цинізм, розв'язність, безтактність, бравування своєю розбещеністю чи, навпаки, гіпертрофована сором'язливість або неадекватний страх стосовно протилежної статі; жорсткі

установки по відношенню до людей, звинувачувальний ухил у словах і діях [5, с. 179].

Саме ці якості у структурі особистості працівника поліції можуть сприяти розвитку професійної деформації, що виявляється в наявності наступних ознак: черствість до людської біди; правовий нігілізм; самовиправдання порушень службових норм інтересами і цілями боротьби зі злочинністю; зловживання владою; використання службового становища в особистих цілях; зниження самоконтролю і вимогливості до себе, інші поведінкові прояви, які тягнуть за собою небажані оцінки оточуючих і суперечать професійній етиці.

Відповідно до класифікації професій-Є. О. Клімова, професійна діяльність працівників поліції належить до категорії «людина – людина» [6, с. 214]. Представники цього напряму діяльності, як зазначає автор, мають справу з соціальними системами, співтовариствами і людьми різного віку. Водночас, службова діяльність у підрозділах поліції має і свої характерні ознаки. Так, виконання посадових обов'язків пов'язано з підвищеною відповідальністю працівників за свої дії. Несення служби часто відбувається в ситуаціях з непередбачуваними наслідками, характеризується недостатньою визначеністю рольових функцій, психічними і фізичними перевантаженнями, необхідністю спілкування з різноманітним контингентом громадян, що вимагає від правоохоронця рішучих дій і здатності йти на ризик. Ці специфічні особливості професійної діяльності чинять значний вплив на особистісні характеристики її представників і можуть спричиняти у працівників поліції професійну деформацію.

Об'єктивні потреби Національної поліції України актуалізують проблеми, пов'язані із забезпеченням наукового підходу до організації служби в правоохоронних органах. Можна мати великий обсяг інформації, але через відсутність знань чи технічних засобів не вміти її обробляти; можна мати за штатним розписом великий управлінський колектив, але за умови низького професіоналізму його складу не забезпечувати реалізацію повноважень органу управління. Тому виявлені сутнісні професійно-особистісні ха-

рактики в структурі професіоналізму особистості і діяльності суб'єкта професійної діяльності доцільно використовувати як для ефективної організації відбору і розстановки кадрів, так і при внутрішньо-організаційних переміщеннях, роботі з резервом, професійній підготовці працівників і в інших напрямках організаційної роботи. Зміна мотивації і ставлення до змісту праці, підвищення рівня професіоналізму працівників є одним із вирішальних факторів підвищення ефективності управління в органах Національної поліції. Це особливо актуально сьогодні, в умовах реформування держави і суспільства.

До групи мікросистемних відносять позаорганізаційні і внутрішньоорганізаційні детермінанти, зумовлені специфікою діяльності правоохоронної системи в цілому і діяльністю конкретного структурного підрозділу Національної поліції, зокрема, та відображають весь спектр проблем управління і наукової організації праці в поліції.

Аналіз наукової літератури і власні дослідження дозволили нам виділити наступні мікросистемні детермінанти, зумовлені специфікою правоохоронної діяльності в підрозділах органів поліції: детальна правова регламентація та нормативний характер діяльності в підрозділах поліції; наявність владних повноважень, постійна реалізація яких може призвести до надмірного і необґрунтованого їх використання; підвищена відповідальність за характер і результати своєї діяльності, які викликають у працівників міліції стан напруження і тривоги; психічні та фізичні перевантаження; фактор екстремальності (ризик, постійне очікування небезпеки, непередбачуваність подій, висока емоційна насиченість службової діяльності при дефіциті позитивних вражень), що призводить до величезної втрати психологічної енергії і фізичних сил та емоційного виснаження; фактор, який визначається суб'єктом професійної діяльності; корпоративність, зумовлена жорсткою ієрархічністю і авторитарністю всередині органів внутрішніх справ та їх ізоляцією від суспільства; організаційний фактор; адміністративно-управлінський фактор.

Окрему увагу привертають злочини, вчинені відносно членів родин поліцейських, що викликано, насамперед, надмірним психофізіологічним навантаженням, перебуванням у стресових ситуаціях, необхідністю виконувати свої службові обов'язки в неробочий час та низкою інших негативних аспектів, пов'язаних із виконанням службових обов'язків, що має безпосередній вплив на психоемоційний стан працівників, у якому вони продовжують перебувати й поза службу.

Під час перебування на службі в поліції на працівників постійно здійснюється вплив великої кількості стрес-факторів. Американські вчені провели дослідження таких факторів, виокремивши їх 144 різновиди та класифікувавши від найбільш до найменш критичних. Серед найбільш впливових виокремлено такі: смерть товариша по службі при виконанні службових обов'язків; позбавлення життя людини при виконанні службових обов'язків, ведення вогню на ураження; самогубство товариша по службі; каліцтво або травмування товариша; загибель маленьких дітей; численність людських жертв; затримання злочинця; участь в операціях щодо звільнення заручників та ведення переговорів зі злочинцями; операції підрозділів спеціального призначення, коли існує реальна загроза життю; факти корупції, хабарництва чи протиправних дій з боку поліцейських; відсторонення від служби та загроза звільнення [7, с. 21-28].

Дослідження О. А. Мартиненка виявило найбільш типові стресові чинники для працівників поліції, серед яких: дефіцит часу; складність оперативної обстановки; непередбачуваність подій; високий ступінь відповідальності; дезорганізація соціальної сфери; відсутність повноцінного відпочинку; недостатність професійного досвіду; ненадійність технічних засобів захисту; часті ненормовані добові чергування; обставини, пов'язані з загрозою для життя; неможливість виконання функціональних обов'язків у повному обсязі.

У результаті аналізу значно більшого масиву стрес-факторів та об'єднання їх у групи було з'ясовано, що перше місце посідають стресові ситуації, які належать саме до бло-

ку сімейних та особистих проблем, а також викликані стосунками з колегами по роботі [8, с. 317]. У таких ситуаціях часто потенційні жертви злочину (у сфері побутових відносин – у 65 %) унаслідок зазначених вище причин, а також свого характеру, потреб, домінуючих мотивів поведінки нерідко проваюють винного [9]. Незадоволеність соціально-економічним статусом члена родини – працівника поліції, соціальні, матеріальні, побутові труднощі, які є характерними для сучасних родин працівників поліції, посилюють конфліктність у родині, у міжособистісному спілкуванні, вирішення яких нерідко здійснюються протиправними насильницькими засобами.

У результаті дослідження проблеми детермінації насильницьких злочинів, учинених працівниками Національної поліції в сімейно-побутових відносинах, О. М. Ігнатів зазначив, що головну роль у детермінації цих злочинів відіграють сімейні конфлікти, що виникають на підставі невдоволення близьких родичів соціально-економічним статусом працівника поліції, перевантаженість та ненормованість робочого часу, конфліктно-змістовний характер службової діяльності, наявність субкультури (у тому числі масове зловживання алкоголем, використання жаргону та ненормативної лексики); наявність фактичної можливості застосування табельної вогнепальної зброї та спецзасобів [10, с. 179-188].

Крім мікросистемних детермінант, на розвиток професійної деформації особистості працівника поліції здійснюють суттєвий вплив детермінанти, зумовлені специфікою правоохоронної діяльності. Зокрема, службова деформація працівників патрульної поліції проявляється у наступному: виникнення почуття всюдозволеності, необмеженості своїх владних повноважень; порушення нормативно-правової регламентації у повсякденній діяльності працівників (правовий нігілізм); довільне тлумачення закону, маніпулювання правовими категоріями (правова легісломанія); суб'єктивне тлумачення законотворчої поведінки; втрата віри в ефективність боротьби зі злочинністю; владолюбство, прагнення до пригнічення волі, честі, гідності і амбіцій об'єктів

професійної діяльності; нетерпимість до думок та критичних зауважень інших осіб; відсутність умінь помічати свої помилки, визнавати, а тим більше виправляти їх; підлабузництво, орієнтація виключно на думку керівництва; переростання позитивного почуття корпоративності у відчуття винятковості, прагнення будь-якими засобами захистити «честь мундиру». Серед них: детальна правова регламентація чи нормативний характер діяльності в підрозділах міліції; владні повноваження, постійна реалізація яких може призвести до надмірного і необґрунтованого їх використання; підвищена відповідальність за характер і результати своєї діяльності, які викликають у працівників міліції стан напруження і тривоги; психічні і фізичні перевантаження; фактор екстремальності (ризик, постійне очікування небезпеки, непередбачуваність подій, висока емоційна насиченість службової діяльності при дефіциті позитивних вражень), що призводить до величезної втрати психологічної енергії і фізичних сил і емоційного виснаження; корпоративність, зумовлена жорсткою ієрархічністю і авторитарністю всередині органів Національної поліції України і їх ізоляцією від суспільства; організаційний та адміністративно-управлінський фактори.

Таким чином, базовим поняттям виступає «детермінанта», за допомогою якої даний об'єкт відрізняють від інших об'єктів шляхом встановлення його специфічних і типових ознак чи таке тлумачення поняття, що характеризує даний об'єкт і замінює опис його властивостей. Головним у детермінізмі є положення про причинність – такий зв'язок явищ, при якому одне явище (причина) за певних умов породжує інше (дію). Детермінанта-причина становить собою те, що в сукупності з певними обставинами зумовлює, безпосередньо спричиняє професійну деформацію як наслідок; детермінанта-умова – це певна обставина, фон, що в поєднанні з причиною сприяє професійній деформації. Аналіз наукових розвідок, матеріалів дослідження і статистичних даних дозволяє класифікувати фактори соціальної реальності, які тією чи іншою мірою чинять вплив на професійну деформацію працівників патрульної поліції Національної поліції

України. Відштовхуючись із «внеску» і характеру впливу на процес професіоналізації працівників патрульної поліції ідеологічних і соціально-економічних факторів, їх можна об'єднати в групи: загальносоціальних чи макросистемних та мікросистемних детермінант, до яких слід віднести зовнішньоорганізаційні і внутрішньоорганізаційні фактори, зумовлені специфікою діяльності всієї системи в цілому і діяльності патрульної поліції зокрема, які відображають весь спектр проблем управління і наукової організації праці в Національній поліції України та особистісних детермінант.

Література

1. Кісіль З. Р. Проблеми професійної деформації працівників органів внутрішніх справ: монографія. Львів: ЛДУВС, 2008. 607 с.
2. Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг: навч.-практ. посіб. / Ю. В. Гродецький, С. В. Гізимчук; за ред. В. Я. Тація, В. І. Тютюгіна. Харків: Право, 2014. 232 с.
3. Борисова С. Е. Профессиональная деформация сотрудников милиции и ее личностные детерминанты: дис. ... канд. юрид. наук: 19.00.06. М., 1998. 204 с.
4. Мартиненко О. А. Детерминация и предупреждение преступности среди персонала органов внутренних дел Украины: монографія. Харьков: ХНУВС, 2005. 469 с.
5. Медведєв В. С. Кримінальна психологія: підручник. Київ: Атіка, 2004. 368 с.
6. Климов Е. А. Психология профессионала: монографія. М.: Изд-во «Институт практической психологии», 1996. 400 с.
7. Blak R. A. Critical incident debriefing for law enforcement personnel: A model. *Critical incident in Policing: revised* / ed. J. T. Reese, J. M. Horn and C. Dunning. Washington: D.C. U.S. Department of Justice, Federal Bureau of Investigation, 1991. P. 21–28.
8. Мартиненко О. А. Детерминация и предупреждение преступности среди персонала органов внутренних дел Украины: монографія. Харьков: Изд-во ХНУВС, 2005. 496 с.
9. Джаянбаев К. И. Виктимологические аспекты предупреждения тяжких преступлений против личности. *Государство и право*. 2005. № 11. С. 101–103.
10. Ігнатов О. М. Насильницькі злочини, що вчиняються працівниками органів внутрішніх справ України: кримінологічна характеристика, детермінація та попередження: монографія. Харків: Формат Плюс, 2008. 296 с.

Детермінанти, що сприяють вчиненню злочинів працівниками патрульної поліції Національної поліції України

У статті досліджено основні детермінанти, що сприяють вчиненню злочинів працівниками патрульної поліції Національної поліції України. Встановлено, що такі причини та умови зумовлені сукупністю особистісних, соціально та професійно-набутих мікросистемних, макросистемних детермінант. Синтезовано методологічні і прагматичні підходи до визначення і класифікації детермінант професійної деформації працівників поліції.

Формування нової системи суспільних відносин, що розпочалося після розпаду радянської тоталітарної держави, супроводжується глобальними демократичними перетвореннями. Становлення України як самостійної європейської країни актуалізувало, зокрема, необхідність перебудови та підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів. У зв'язку із цим прийнято Закон України «Про Національну поліцію», що був спрямований змінити не лише структуру органів внутрішніх справ, а й ставлення населення до правоохоронної системи загалом. Це один з найпрогресивніших кроків на шляху до розбудови демократичної держави й становлення громадянського суспільства.

Базовим поняттям виступає «детермінанта», за допомогою якої даний об'єкт відрізняють від інших об'єктів шляхом встановлення його специфічних і типових ознак чи таке тлумачення поняття, що характеризує даний об'єкт і замінює опис його властивостей. Головним у детермінізмі є положення про причинність – такий зв'язок явищ, при якому одне явище (причина) за певних умов породжує інше (дію). Детермінанта-причи-

на становить собою те, що в сукупності з певними обставинами зумовлює, безпосередньо спричиняє професійну деформацію як наслідок; детермінанта-умова – це певна обставина, фон, що в поєднанні з причиною сприяє професійній деформації. Аналіз наукових розвідок, матеріалів дослідження і статистичних даних дозволяє класифікувати фактори соціальної реальності, які тією чи іншою мірою чинять вплив на професійну деформацію працівників патрульної поліції Національної поліції України. Відштовхуючись із «внеску» і характеру впливу на процес професіоналізації працівників патрульної поліції ідеологічних і соціально-економічних факторів, їх можна об'єднати в групи: загальносоціальних чи макросистемних та мікросистемних детермінант, до яких слід віднести зовнішньоорганізаційні і внутрішньоорганізаційні фактори, зумовлені специфікою діяльності всієї системи в цілому і діяльності патрульної поліції зокрема, які відображають увесь спектр проблем управління і наукової організації праці в Національній поліції України та особистісних детермінант.

Ключові слова: детермінанти, патрульна поліція, Національна поліція України, деформація, запобігання злочинам, злочини у сфері службової діяльності.

Determinants contributing to the commission of crimes by patrol officers of the National Police of Ukraine

The main determinants that contribute to committing crimes by patrol officers of the National Police of Ukraine are investigated. It is established that such causes and conditions are conditioned by a set of personal, socially and professionally acquired microsystems, macrosystem determinants. Methodological and pragmatic approaches to the definition and classification of determinants of professional deformation of police officers have been synthesized.

The formation of a new system of social relations, which began after the collapse of the Soviet totalitarian state, has been accompanied

by global democratic transformations. The emergence of Ukraine as an independent European country, in particular, urged the need for restructuring and increasing the efficiency of law enforcement. In this regard, the Law of Ukraine "On the National Police" was adopted, which aimed to change not only the structure of law enforcement agencies, but also the attitude of the population to the law enforcement system as a whole. This is one of the most progressive steps towards building a democratic state and establishing a civil society.

The basic concept is the "determinant", by which this object is distinguished from other objects by establishing its specific and typical features or such an interpretation of the concept that characterizes the object and replaces the description of its properties. The main thing in determinism is the proposition of causality - a relation of phenomena in which one phenomenon (cause) under certain conditions gives rise to another (action). The determinant-cause is that, in conjunction with certain circumstances, causes, directly causes, professional deformation as a consequence; the determinant-condition is a certain circumstance, a background that, in combination with the cause, contributes to professional deformation. The analysis of scientific intelligence, research materials and statistics allows us to classify the factors of social reality that in one way or another have an impact on the professional deformation of patrol officers of the National Police of Ukraine. Based on the "contribution" and the nature of influence on the process of professionalization of patrol officers of ideological and socio-economic factors, they can be grouped into groups: social or macro-system and micro-system determinants, which should include external organizational and internal organizational systems in general and activities of patrol police in particular, which reflect the whole range of problems of management and scientific organization of work in the National Police of Ukraine and personal determinants.

Keywords: determinants, patrol police, National Police of Ukraine, deformation, crime prevention, service crimes.